

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Antonij Maioragij|| Orationes|| Et Praefa-||tiones

Majoragio, Marcantonio

Monasterii VWestphal., 1599

VD16 ZV 10313

III. In Hesiodum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68843](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68843)

IN HESIODVM.

PRAEFATIO III.

V M ex Graecis omnibus auctoribus Hesiodum potissimum hoc tempore vobis interpretandum suscepim, Auditores, et eum Poëtam, qui non tantum eruditioni prodesse, & dicendi facultatem alere possit, sed mores etiam hominum componat, & vtilissima vitae praecepta tradat, non alienum ab interpretis officio me facturum arbitror, si quae de eius vita, & de totius Operis materia atq; scopo, mihi apud probatos auctores legere contigit, antequam ad Carminum explanationem veniam, in medium afferam: cum praesertim multa sint in eis, quae nondum apud Latinos planè explicata sunt. Fuit igitur Hesiodus (ut Suidas tradit) Cumaus genere: non quidem à Cuma, Campania ciuitate, sed ab ea Cuma, quae in Æolia est, quam Stephanus tradit, ante Lesbum esse sitam, & ab Amazone quadam, quae Cuma diceretur, esse denominatam: à qua ciuitate tradit idem Stephanus Ephorum Historicum, & Hesiodum Poëtam oriundum esse: vnde etiam Cumaus Vates fuit appellatus, teste Suida. Quin etiam Valerius Probus, insignis Grammaticus, super eo Virgilij carmine in Bucolicis:

Eclog. 4.

M m 5

Vlti.

Ultima Cumæi venit iam carminis atas:
 non alium, quàm Hesiodum à Virgilio designari
 dicit: quoniam Cumæus Hesiodus, primus atas
 metallorum nomine distinctas appellavit, primam
 ferream, alteram argenteam, tertiam aneam,
 quartam ferream: ut in Opere, cui titulus est, Opera
 Dies, expressum legitur. Cumæus igitur natus est
 Hesiodus. Eius pater Dius fuit, Ampellidis filius: ma-
 ter verò Pycimede. Sed cum eius parentes, magna
 parte alieno pressi, soluendo non essent, in Bœotiam
 fugerunt, atque in Ascra vico ignobili habitaverunt, ubi
 puer Hesiodus nutritus atque educatus est: quod
 causa factum est, ut Ascraus diceretur: ut in Buccolis
 Virgilius:

Eleg. 6.

Hos tibi dant calamos (en accipe) Musæ:
 Ascraeo quos ante seni. Dicitur etiam Bœoti-
 us, quoniam Ascra Bœotia vicus est: ut Columella
 Non minimum nostræ professioni contulit Hesiodus
 Bœotius. Fuit autem Ascra, vicus ignobilis & infamis
 dum, quem etiam ipse Poëta (ut refert Strabo) his ver-
 sibus damnavit.

Hesiod.
lib. 2.

Εργ. 2. 54.

Νάσρα τ' δὲ ἄγχι Ἑλικῶν & εἰς ὑρῆ ἐνὶ κέλευθῳ,
 Ἀσκραίη, χεῖμα κακῆ, θέρεϊ ἀργαλέη, οὐδ' ἐπὶ κέλευθῳ
 λῆ. Hoc est:

Ascram, rus miserum, penes hic Heliconæ colebat,
 Hyberno dirum, triste astu, optabile nunquam.

In princip.

Ferunt autem Hesiodam primò pastorem ovium fuisse:
 quod Ovid. Fastorum libro 6. testatur his verbis:
 Ecce Deas vidi, non quas praeceptor arandi
 Viderat, Ascraeas cum sequeretur oves.

Cum
mont
atq
cum
puer
vi qu
causa
quasi
bullu
V
Aph
bolu
xòv q
tam
rus.
cran
Qui
Hesi
lier
star
som
art
illu
run
neg
am
ra
ru
eff

Cum autem parentis armenta custodiret, in Helicone monte dicitur à Musis adamat^{us} fuisse, pulchram eius atq; egregiam indolē admirantibus: itaq; statuerunt, eum Poëtam efficere, sacramq; ideo Laurū gustandam puero prae buere. Tradunt enim, eā esse Lauri naturam, ut qui eam frequenter mandunt, Vates fiant: qua de causa Lycophron Poëta Vatem quendam $\delta\alpha\phi\upsilon\phi\alpha\gamma\omicron\nu$, quasi dicas, Lauriuorum, nominat. Sic etiam apud Tibullum Sibylla de se loquens ait:

Lib. 2.
Eleg. 50

Ver a cano, sic vsq; sacras innoxia lauros

Vescar, & aeternum sit mihi virginitas.

Aphthonius etiam Rhetor Laurum vaticinationis symbolum esse scribit: itaq; veteres ipsam Laurum, $\mu\alpha\upsilon\tau\iota\chi\omicron\nu\ \phi\omicron\tau\omicron\nu$, hoc est, diuinationis vim habentem plantam vocauerunt. Et Claudianus ait: Venturi praescia Laurus. Qua de causa volunt eam plantam Apollini sacram esse, qui Deus praesse diuinationi creditus est. Qui verisimilius hanc historiam persequuntur, tradunt Hesiodum in Helicone obdormiisse, nouemq; illi mulieres in somnis asitisse, quae Laurum porrigentes gustare iusserint: postquam autem experrectus fuisset, somnio illo monitus, sese literarum studijs & ingenuis artibus tradere coepisse: quippe qui cogitaret, munus illud Musarum, sibi oblatum, gustatu quidem amarum esse, sed tamen virorem perpetuum conseruare: neq; enim vnquam, dum viuunt, Laurus viriditate suam amittit. Ita liberales artes, licet initio sub amara videantur, immortales tamen secum gloriam afferunt. Tantum igitur postea labore atque industria sua effecit, ut ex abiecto ac vili ouium pastore Poëta clarissimus

risto

rissimus euaserit. Legimus, eum peregrinationibus delectatum fuisse, quemadmodum etiam Homerum: Quoniam ex multarum ciuitatum cognitione, maxima sceleret acquiri prudentia. Duxit autem uxorem Cimonem, Physigei filiam, ex qua Stesichorum Poetae amplexus dicitur. Sed quo tempore, aut qua aetate floruerit, non satis apud auctores constat. Sunt enim, qui illum Homeri tempore fuisse tradant: sunt etiam, qui Homerum longe antiquiorem faciant. Nam Cicero & Perphyrius, & plerique alij, volunt Hesiodum Homeri multis annis iuniorum esse, naturamque ante primam Olympiadem: quam opinionem etiam Solinus sequitur, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum Poetas, qui in auspicijs Olympiadis primae obiit, centum & triginta anni interfuerunt. Sed cum Homero aliquo tempore floruisse, rerum antiquarum diligenter auctores prodidere: quamuis sit (ut Gellius & Pausanias tradit) vetus inter Grammaticos disceptatio, inter eorum aetate praecesserit: qua de re Ponticum etiam Heraclidem, duos Dialogos conscripsisse, memorari proditum est. Sed Philostratus, & Velleus Historicus, & M. Varro in primo de Imaginibus libro (quemadmodum Gellius refert) non esse dubitandum asserunt, quin eodem tempore vixerint Homerus & Hesiodus: atque id ex Epigrammate quodam probari potest: quod in Tripode, Musis in Helicono dedicato, inscriptum legebatur. Quem quidem Tripodem Hesiodus ipse dedicauit, cum aliquando in Colocide diuinum Homerum cantu superasset. Id autem Epigramma & apud Dionem legimus, & inter Epigram

Cic. de Senect.

Gel. Noct. Atti. lib. 3, cap. 11. li. 17. ca. 21.

grammata Graeca circumfertur in hunc modum:

Ἡσίοδος ἔειπεν Ἐλικῶνισι τοῦδ' ἀνέθηκε,
 ὕμνον νικήσας ἐν Καλκίδι Δῖον Ὀμηρον.

Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,

Cum cantu vicit diuinum in Chalcide Homerum.

Atque hanc quidem Historiam bis apud Plutarchum re-
 latam legimus, & in quinto, Symposiacōn libro, & in
 eo Dialogo, qui Septem Sapientum inscribitur, quem
 nos olim in Latinum sermonem conuertimus. Ibi enim
 cum Periander vellet, antiquam fuisse cōsuetudinem,
 ostendere, vt enigmata proponerentur, sic ait: Apud
 veteres Gracos, ὁ Cleodeme, fuit hac consuetudo, vt
 tales inter se dubitationes proponerent. Accepimus e-
 nim olim, cum ad Amphidamantis exequias in Chalci-
 dem celeberrimi sapientes ac Poëta conuenissent, (fu-
 it autem Amphidamas vir peritus administranda Rei-
 publica, qui cum Eretrienses vehementer afflisset,
 in praelys, quae propter Lilantum agrum facta sunt, oc-
 cubuit) & cum de recitatis carminibus iudicium ferre
 difficilimum esse videretur, quam omnium essent
 optima, propter aequalem excellētiam: cum praesertim
 etiam certantium Homeri & Hesiodi gloria multam
 hesitationem cum verecandia iudicibus afferret: ipsos
 Poëtas ad huiusmodi sese interrogationes contulisse.
 Et proposuimus (inquit Lesches) hoc modo, prior Ho-
 merus enigma tale:

Μῆσα μοι ἐνεπ' ἐκδῶν, τὰ μὴτ' ἐγένοντο παρδὶ

Μῆτ' ἐσσι μετόπι Δευ. Hoc est: Δευ

Dic mihi, quae nunquā aut antehac, ὁ Musa, fuere:

Aut nunquam post haec sunt euentura.

Respon-

Respondit autem Hesiodus ita (vt fertur) ex tempore:

Αλλ' ὄταν ἄμφι Διὸς τόμῳ χεῖρα χροῖσθε, ἴστω

Ἀρμὰ δα σὺν ῥίπῳ σιν, ἐπαγόμενοι περὶ νίκης. Η. Α.

Cum Iouis ad tumulum sonipes certamine haget.

Accelerans currum, quia sit victoria cura.

Atque hac de causa dicitur Hesiodus, cum omnibus

de se maximam admirationem concitasset, vltim de-

claratus, Tripodem reportasse, quem postea Musae

in Helicone dedicauit. Vixit autem Hesiodus longis

mo tempore, adeo vt etiam prouerbio iactetur Hesiodi

senectas, de ijs, qui admodum viuaces sunt. Extat

etiam de Hesiodi longa etate Pindari Epigramma hui-

iusmodi:

Χαῖρε δὲ δὲ ἡέσας, καὶ δὲ τὰ φεῖ ἀντιθέδωσας,

Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων γούης, Ἡσίοδ'.

Salue bis pubes, & bis mandate sepulchro,

Hesiode, o sapiens, quantum homo scire potest.

Quod autem Hesiodum bis pubuisse referat Pindarus

de extrema senectute intelligendum est, quia quibus

modo pueritiam referre videtur, vnde etiam prouer-

bio per antiquo iactatur: Αἰς πᾶδες οἱ γέροντες, ἡ

pueri senes. Sed quod eundem bis sepultum appellat

ad historiam alludit, de qua Plutarchus in Comarum

Septem Sapientū meminit in hunc modū, vt nos olim

transtulimus: Cum esset Locris Hesiodus in hospitio de-

mo cum homine quodam Milesio, qui filiam hospitii re-

tiarar, & in stupro deprehensus fuerat; in suspitionem

venit, tanquam ab initio sceleris illius conscius fuisset.

& id tamen occultasset: cum omni prorsus culpa vaca-

ret, nihilominus in odium & iniustam criminatorem

Yraf. Chil.
2. Cent. 7.
prouer. 61.
Hesiodi se-
nect. vbi &
sequens hi-
storia reci-
tatur.

incidit. Nam puella vitiatæ fratres circa Locrense Nemeum insidias illi struxerunt, & eum vnâ cum eius socio, qui Troilus dicebatur, interfecerunt. Horum corpora cum essent in mare proiecta, Troili quidem cadauer in Daphnum fluuium, è mari eiectum, adhaesit scopulo, non ita multum à mari distanti: & ad hanc vsq; diem scopulus ille Troilus vocatur. Hesiodum verò mortuum à littore statim suscipiens Delphinorum multitudo, in Rhium exposuit, iuxta Molycriam: ibi tunc fortè Locrenses statim sacra per agebant. Erat enim ea celebritas, quam etiam hoc tempore splendide seruat. Itaq; cum allatum corpus visum fuisset, admirati omnes, (vt fit) ad littus accurrerunt, & cum recens cadauer agnouissent, rebus omisissis, cadis authores inuestigarunt, propter egregiã Hesiodi famam: & hoc quidem celeriter effecerunt. Nam inuentos eos & cõprehensos, in mare viuos præcipit auerunt, & eorum domum subuerterunt. Porro Hesiodus in Nemeo sepultus est: sed pauci sunt alienigenæ, qui sepulture locũ sciãnt: siquidem propter Orchomenios occultatus est, qui moniti Oraculo, huius viri reliquias apud se seruare conabantur. Hæc quidem Plutarchus. Sed tamen ab Orchomenijs, qui Minya dicti sunt, postea Poëta huius ossa exportata fuisse legimus, & in medio foro cum hoc Epigrammate collocata:

Ἀσκη μὲν πατρὶς πολυλήϊοι, ἀλλὰ θανόντι
 Ὅσα πληξίππων γῆ Μινυῶν χερτέχαι,
 Ἡσιόδου, τὸ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέϊοι
 Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιλῆασι θείῃσι.

Quæ nos paucis quibusdã immutatis ita conuertimus:

ΑΣΚΗ

Astra quidem fecunda fuit tibi patria, verum
Bellaces equites ossa tenent Minya,
Hesiodo, ante alios fama praestantior omnes,

Qui sapientum vnquam nomine praesertim.
Quanquam autem de eius interitu nonnihil variant
auctores: tamen in hoc omnes conueniunt: Obmissum
à socio stuprum interfectum fuisse. Nam dicitur
eum ab Antiocho & Ctimeno per errorem interfectum
tradit. Cum enim ab eis hospitio susceptus fuisset, & illa
nocte soror illorum vitiat a esset, illi sororis con-
pratorem sese interficere rati, Hesiodum interem-
runt. Scripsit autem Opera multa, quae Pausanias in
Bæoticis commemorat. Præter enim Opera & Opera
& Theogoniam, & Scutum Herculis, quae sola sunt in
manibus hoc tempore, scripsit etiam Astronomicam, &
Hypothecas, id est, viuendi præcepta. Quae tamen Quin-
tilianus Hesiodi negat esse: licet Aristoteles aliter cen-
seat. Præterea Heroum, & Heroidum Genealogias, &
de Mulieribus, & de Vaticinandi arte, quam ab Arca-
nans, teste Pausania, didicerat. Nicocles, ut etiam
Pindari interpretis fatetur, Hesiodum ait primum per
Rhapsodias carmina composuisse: cuius etiam carmina
refert, in quibus Hesiodus de se fatetur cum Homero
certamen misse, & in Apollinis honorem cecinisse. Eius
haec carmina sunt:

Εν Δήλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδὸν
Μέλπομεν, ὅτ' νεαρῶν ὕμνοις ῥάψαιες ἀείδοιμεν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορα, ὃν τέλει λαῶν. Hoc est
In Delo tum primum ego, Maonidesq; Poeta
Lusimus, inq; nouis carmen cantauimus hymnis

Inst. Orat.
lib. 1. ca. 2.

Auricomum Phœbum, quem Latona edidit alma.
 Scripsit etiam de Dactylis Idæis, & Pelei Thedidisq;
 Epithalamium, & Epicedium in Batrachum amicum
 suum. Plutarchus in Conuiuio septem Sapientum
 tradit, etiam de Medicina Hesiodum scripsisse. Plinius
 de Herbis ab eodem fuisse scriptum tradit, volunt e-
 tiam quidam, Hesiodum Apologorum eorum, qui ab
 Aesopo nomen habent, auctorem fuisse. M. Manilius
 secundo Astronomicōn multis versibus explicat, qua
 scripserit Hesiodus: qua si quis videre cupit, ab eo pe-
 tat: est enim ipse Poëta in manibus. Quin etiam apud
 Lucianum Dialogus est, qui Hesiodus inscribitur, vbi
 multa de se loquente ipsum Poëtam Lucianus inducit.
 Sed de Hesiodi vita satis dictum sit. Nunc Operis hu-
 ius, quod interpretandum suscepimus, inscriptionem
 & materiam videamus. Inscribitur enim Opera &
 Dies: & in eo tractatur de Agricultura scientia &
 quibus Diebus hoc vel illud facere conueniat. Scripsit
 autem hoc Opus ad Persem fratrem suum: quod ex-
 hortationes ad laborem pulcherrimas, & praecepta
 moralia, & tuenda rei familiaris rationem continet,
 & praeterea doctrinam Agriculturae, temporaq;, qui-
 bus arandum, seminandumq; sit, & quibus metendū,
 quiq; dies felices sint auspiciati, qui nefasti & inaus-
 picati. Ferunt enim, post parentum obitum facultates
 inter se Persem & Hesiodum diuisisse, sed Persem sta-
 tim se voluptatibus dedisse, & breui tempore totum pa-
 trimonium dilapidasse: cum interim Hesiodus frugali-
 ter & honestè viueret: deinde cum iam nihil sibi resta-
 re videret Perse, cœpisse cum Hesiodo litigare, &

Nat. Hist.
 lib. 25. c. 2.
 Quint. In-
 stit. Orat.
 lib. 5. c. 11.

turpi iudicio cum fratre conflictari: vnde ab illa vitiosa vita atque inerti conatur eum Hesiodus ad bonam frugem & laborem reducere. Sed cur Opera & Dies inscripsit; & non potius contra, Dies & Opera aut cur Opera primo loco posuit? Questionem hanc soluit Poëta huius interpres Ioannes Tzetzes. Quoniam (inquit) ad desiderium & inertem fratrem scribens, prius eum ad opera excitare voluit, quam illi dies prescriberet, in quibus operandum esset. Frustra enim querit quis, qui dies ad opera & ad laborem apti sint, nisi prius apud animum suum aliquid operari ac laborare decreuerit. Quae sunt autem haec tandem Opera, quae docet Hesiodus? Nepe quae ratione quis procul ab omni strepitu, possit honestè viuere, & per nullius iniuriam rem suam amplificare: Terram scilicet colendo, & quaecumque ad eam artem spectant, diligenter peragendo. Nam (vt primo de Officijs docet Cicero) omnium rerum, ex quibus aliquid acquiritur, nihil agriculturam melius est, nihil vberius, nihil dulcius, nihil libero homine dignius. Quam apud eundem Ciceronem in eo libro, qui de Senectute inscribitur, Cato Maior copiose laudat: & nos alias integra oratione, quantum facultas nostra tulit, in caelum extulimus. Opera igitur, quae ad agriculturam pertinent, hoc in libro tradidit Hesiodus. Sed quoniam sunt illi dies, qui titulo designantur. Sciendum est, eam esse Dierum partitionem apud Hesiodum, vt alios admittat vel ad inspiciendum, vel ad efficiendum: rursus vt alios, velut emortuos, praetereat. Tres tamen Iouis appellat, vt primum diem mensis, quartum & septimum: cur autem hoc faciat, cona-

tur in quadam ad Picum epistola Politianus rationem reddere. Quarto lunaris mensis die rectè nuptias contrahi censet Hesiodus, & naues adificari. Septimum Sacrum appellat, in quo natus Apollo sit: atq; ob id constare septenis fidibus Apollinis lyram existimant. Sextum puellis inutilem, generandis verò maribus utilissimum perhibet: quo die castrare agnos iubet, & pecora septis includere: quinetiam cauillis, & mendacijs, & blanditijs, & susurrationibus hunc diem dedicat. Octauum maximè laudat, tanquam operibus aggreddendis admodum efficacem: atq; etiam sues & boues eo die rectè castrari existimat. Nonum appellat innocuum, & procreandis liberis accommodatum: quo die rectè etiam arbores conseri arbitratur. Vndecimum in colligenda messe, lanisq; tondendis consumi iubet: quibus tamen rebus peragendis duodecimū præfert. Nam in eo die scribit araneum sua filanere, & suas telas cõtexere; formicam autem ex granorum aceruis pradari: præterea duodecimo die mulos sine periculo castrari tradit. Tertiumdecimum ait conserendis arboribus idoneum esse: quoniam (vt ait Plutarchus) pleniore iam lumine insita vis radicibus diffunditur: eundem diem seminibus iaciendis incommodum esse vult. Quartusdecimus à Poëta Sacer appellatur, laudaturque tanquam idoneus fœminis gignendis, bubusque & ouibus, nec non etiam mulis & canibus mansuefaciendis ac domandis: atque eodem die relinendum esse dolium, & degustandum vinum. Sextus decimus nequaquam sationi utilis est; & potius gignendis maribus, quàm fœminis conuenit: neque eo die

nuptia sunt auspicanda. Decimo septimo die Lunae-
 di arbores tempestiuum est: quoniam decretere Luna
 tum incipit, & humor, qui lignis cariem inducere so-
 let, minuitur: comportariq; eo die fruges in arcam in-
 bet. Decimum nonum lustrationi tribuit. Viginti
 diem Magnum appellat: & ait, in eo prudentes & in-
 dustrios homines gigni solere. Vigintiunum quantum
 matutino tantum tempore probat. Solet autem Hesiodus
 quartos omnes laudare, quintos vero vituperare:
 in quibus ait, furias errare, & periuros omnes punire.
 Vetat autem vigesimo quarto die curis animum confi-
 cere, tanquam eo die maxime noxium hoc sit. Trigesimus
 etiam magnopere laudatur: in quo iubet, ut opera
 diligenter inspiciamus, & familia cibaria diuidamus.
 Haec est eorum summa, quae de Diebus hoc in Opere
 tradit Hesiodus. Iam igitur profecto videtis, quae sit huius
 tituli significatio, & cur Opera & Dies inscribitur.
 Quinetiam ipsius Poetae scopus atq; intentio manifesta
 & perspicua est. Nam (vt eius interpres Proclus ait:)
 ἵνα δὲ τὸν ἄνθρωπον ἵκανοὺς ἔσται, hoc est, ad docendum accom-
 modata. Videtur enim non alia de causa Opus hoc
 scripsisse: Nisi vt primo fratrem suum, deinde reliquos
 etiam populos ad recte atq; honeste viuendum infor-
 maret. Totum enim primum librum in preceptis fere
 vitae laudabiliter instituenda consumit, & ad colen-
 dam iustitiam praecipue adhortatur. Qua de causa
 non tantum Graeci veteres, sed etiam Romani, Poetae
 hunc suis liberis ediscendum proponebant: propterea
 quod nullum ad teneram aetatem, bonis moribus infor-
 mandam, vtiliorem esse censebant. Vnde Cicero ad

amicum suum Leptam scribens hortatur, vt filium su- Lib. 6. Ep.
um iubeat Hesiodum edificare, & eius praeclaras sen- Fam. 19.
tentias in ore habere: cuius haec verba sunt: Lepta sua-
uissimus ediscat Hesiodum, & habeat in ore:

Τῆς ἀρετῆς ἰδεῖντα θεοὶ τὰ προαίρουσιν ἔλκεαν.
Plato etiam quarto de Legibus: Primò Hesiodum (in-
quit) sapientem multi prae dicant, cum dicat, Viam ad
vitia planam esse, ac sine sudore peragi, quia breuissi-
ma sit: sed ante virtutem (inquit) Dij immortales su-
dorem posuerunt: & via, quae ad eum ducit, longa, ar-
dua & aspera primum est: sed postquam ad summa fa-
stigia peruentura fuerit, quae prius ardua vita fuerat,
facilima redditur. Quin & Aristoteles Ethicorum Cap. 4.
primo, iubet eos, qui sapientiae praeceptis ad rectè vi-
uendum indigent, Hesiodi carmina audire. Quare non
potest non probatissimus videri Poëta ille, quem non
tantum celebris omnium fama prae dicat: sed etiam re-
liquorum omnium praestantissimi scriptores, Plato, A-
ristoteles, Cicero suis suffragijs maximè comproba-
runt. His accedit Quintilianus calculus, acutis sanè atq; Inst. Orat.
ingeniosi Rhetoris, qui hunc Poëtam ita celebrat, vt lib. 16. c. 1.
dicat, vtilis eius ad praecepta sententias esse: lenita-
temq; verborum, & probabilem compositionem eius
prae dicat: denique palmam huic in illo mediocri dicen-
di genere facile concedit. Itaque cum apertè intelli-
gatis, ex huius Poëta lectione non tantum Graecae Lin-
guae eruditionem, quae per se vos maximè mouere de-
bet: verum etiam grauisimas sententias, & praecepta
viuendi vtilissima percipere posse: vnusquisq; vestrum
contendere atq; eniti debet, vt ad eius audiendam in-

terpretationem, animi alacritatem & celeritatem,
ad intelligendam mentis acumen: ad ediscendam
na memoriam accommodetis.

IN PINDARVM.

PRAEFATIO IV.

QVAE res in omni vita duae plurimum valent,
Auditores; haec mihi semper maiorem in modum
placuerunt, Amor & Labor. Quarum alter a me mer-
dit & inflammavit ad optimarum artium studia: al-
ter a vero fecit, ut quod cupiebam, aliqua ex parte con-
sequeretur. Amor ad contemplandam virtutis pulchri-
tudinem scientiarumque varietatem me induxit: Labor,
quam putant alij difficilem atque arduam Musarum vi-
am, eam mihi planam atque facilem reddidit. Atque adeo
in hanc mentem me primo induxit sapientissimus Poeta
Virgilius, qui & Amori & Labori vim eandem at-
tribuit. Cum enim in Pastorio Carmine suo iam dis-
cessisset: Omnia vincit Amor: non dubitavit etiam in Ge-
orgicis exclamare: Labor omnia vincit. Deinde, cum
per amoenam Graecorum viret a mihi spatium datum fu-
isset: nihil apud veteres, illos sapientissimos homines,
Amore ac Labore magis celebratum inveni. Sed ex o-
mnibus eorum sententiarum, quae penes sunt innumerabiles,

Eclog. 10.
Lib. 1.